

عنوان مقاله:

«ارزیابی پس از بهره برداری» یک هدف و یک وسیله آموزشی در معماری

محل انتشار:

نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، دوره 19، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید امیرسعید محمودی - دانشیار دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

مسعود ناری قمی - دانشجوی دکتری معماری، دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

«ارزیابی پس از بهره‌برداری»، یک نوع ارزیابی نظام‌یافته و همه‌جانبه در معماری، یک هدف حرفه‌ای معماری و در عین حال، یک ابزار آموزشی معماری است. در این نوشتار، ابتدا ارزیابی پس از بهره‌برداری، معرفی شده و سپس اهداف آموزشی در مورد آن از دو منظر مورد بحث قرار گرفته است: نخست مواردی که برای تربیت نیروی انسانی قادر به اجرای آن، ضروری است و دیگری نقشی که استفاده از این «ابزار» در کاربر محور کردن ذهنیت و عمل طراحانه دانشجویان طراحی در کارهای آینده دارد؛ در بخش دوم نوشتار، پروژه آموزشی اجرا شده در چارچوب موضوع دوم، در آموزشکده فنی و حرفه‌ای قم شرح داده شده است؛ سپس ارزشیابی آموزشی انجام شده در طول یک ترم که با روش «طبیعت‌گرا» ثبت شده، ارایه و یافته‌های آن در مراحل مختلف طرح و نتیجه‌گیری شده است. این پژوهش نشان داد که این نوع از ارزیابی می‌تواند در دوره‌های مقدماتی معماری آموزش داده شود و به نتایج نسبتاً مطلوبی نیز دست یابد؛ اما این امر مستلزم فراهم کردن بستر مناسب این کار است که این پژوهش، ضرورت مواردی مانند: آموزش مدرسین خاص و هدایت جو کلی آموزشکده را (برای پذیرش طراحی مستند و مبتنی برتحقیق)، نشان داده است.

کلمات کلیدی:

ارزیابی پس از بهره برداری، ارتباط با کاربر، محیط واقعی، تحقیق و طراحی، دوره فنی و حرفه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1780096>

